

Rigsdagstidende.

1859. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 17.

Elleve Session.

12te Møde.

Mandagen den 19de December, Kl. 7 Aften.

(Fortsat.)

Sjæbning: I et Udvalg at ville udarbejde en Lov nu, da vi have Anledning til at vente, at Loven i en eller anden Skikkelse positiv vil fremkomme fra Regjeringens Side, troer jeg dog ikke vilde være heldigt. Jeg vil ikke hermed gjøre Indsigelse mod et Udvalgs Medsættelse overhovedet — Spørgsmaalet derom foreligger ikke i dette Dieblit — men mod, at Hensigten dermed skulde være at udarbejde et heelt nyt Forslag, mere stemmende med Borgerrepræsentantskabets Minoritets Mening, hvilket jeg ikke troer vilde være rigtigt, allermindst ligeoverfor de Erklæringer, vi om denne Sag have hørt af Underrigsministeren. Der er under den ærede Ministers Udtalelser om Sagen fremkommet et Moment, som paa en vis Maade ikke hører herhen, men da det er bragt frem, skal jeg dog omtale det med et Par Ord. Den ærede Minister bemærkede, at en Persons kortere Ophold i en Commune, naar han havde sit stadige Ophold i en anden, ikke efter hans Skjønnende kunde medføre Forpligtelse for ham til i den Commune, hvor han havde kortere Ophold, at betale Skat efter Formue og Veilighed (A. Hage: For hele Aaret!) Nei, ganske vist ikke for hele Aaret, og naar det afgjort er Meningen, saa er jeg ogsaa enig deri, men naar det er meent, at han ikke skulde kunne komme til at betale efter samme Forpligtelse for den kortere Tid, han opholder sig i Kommunen, saa

er jeg netop af den modsatte Mening; Kommunen maa til enhver Tid være berettiget til saa at sige at lægge Haand paa enhver Person, der tager Ophold i den, selv for en meget kort Tid, naar derved bliver Anledning til at beskaffe den Vedkommende. Hvad han beskaffes for paa det ene Sted, maa han være berettiget til igjen at faae afdraget paa det andet, men Skattepligten paaligger ham der, hvor han lever, hvor han maaskee endogsaa fortærer og forbruger Mere end der, hvor han har sit faste Domicil. Det er ofte Tilfældet, at man opholder sig paa et Sted en overmaade kort Tid, og det er da meget almindeligt, at en saadan Reifende paa enkelte Steder paalægges en Skat, kaldet „de Reifendes Skat“. Jeg troer derfor, at det vil være ganske nødvendigt at holde fast derpaa. De ærede Herrer, som om Sommeren flytte fra Kjøbenhavn paa Landet, ville vide, at denne Skat findes paa Landet, og at man finder den, om ikke ubarmhertig, saa dog tilstrækkelig (En Stemme: Na ja, saamæn!). Ja, denne Skat er ikke ubillig; de Fleste af dem, som flytte paa Landet, kunne der, hvor de flytte hen, godt taale at hde noget Mere; thi de have ved at flytte derhen i Almindelighed viist, at de have Overslødighed, og at hde af sin Overslødighed er kun at hde lidt; den kan kun med Rette tale om at hde, som yder af det Nødvendige, og det er det, den største Masse af Folket gjør.

Det, der bragte mig til at tage Ordet, var den Udtalelse, vi hørte af Rigsdagsmanden, for Ribe Amts 2den Valgfreds (H. Hage). Jeg er ganske enig med ham i, at det er van-